

text. ibi, tit. 4 part. 5. — si ab aliquo possideantur, an possidens titulum ostendere debeat, et quando, et an si non ostendat, compellatur restituere, n. 9 l. 9 tit. 4 part. 5.

REGES Hispaniæ principaliter, et alii omnes Reges defendere debent ecclesiam; et quid si sine causa auxilium illi denegent, n. 2 in proem. tit. 14 part. 1. — ortum habuere pro administranda justicia, n. 4 l. 2 tit. 1 part. 5. — dicuntur tot habere domicilia, quot terras habent ad eorum mansionem paratas, et ita in pascuis communibus habentur ut cives, n. 9 l. 9 tit. 28 p. 5. — ipsi soli milites creare possunt, alii verò non nisi de ipsorum mandato, n. 1 l. 11 tit. 24 part. 2, et n. 2 l. 1 tit. 25 part. 4. — osculantur in manu, Papa in pede, qui in hoc osculo temporandi sunt, n. 5 et 4 l. 5 t. 25 p. 4, et gloss. penult. l. 4 tit. 5 part. 1. — an possint homines suos stipendiarios alterius facere, ita quòd transeant in ejus dominium, n. 5 l. 9 tit. 4 part. 5. — quando de facto rem tollunt emptori, an ipse emptor de evictione venditorem convenire possit, n. 2 et 5 l. 57 per text. ibi, tit. 5 part. 5. — sine maxima causa nova vectigalia instituire non debent, et an aliter faciendo peccent, n. 6 l. 9 tit. 7 part. 5. — si de novo collectam imponant subditis, utrum ex hoc inducatur obligatio naturalis, n. 4 l. 5 tit. 12 part. 5. — Et vide alia in verbo REX, et Princeps.

REGINA milites creare potest, n. 2 l. 1 tit. 25 part. 4, et n. 1 l. 11 tit. 41 part. 2. — est domina regni, et licet uno nubat, ipse regnum non administrabit, nisi quantum ipsa promiserit, n. 9 in fin. l. 1 tit. 1 part. 2: latius vide per n. 4 l. 9, ibid. — succedens in regno jurisdictionem administrat, et omnia jura regni, dict. n. 4. — attentans fornicare an puniatur eo modo, ac si verò fornicasset, n. 1 l. 1 tit. 14 part. 2. — habet ea privilegia, quæ et Rex, n. 8 per text. ibi, in l. 1 tit. 14 p. 2. — si sit furiosa, an regni sui administratio ad Regem pertineat, an verò sint dandi curatores, ut per eos regnum regatur, n. 5 l. 5. tit. 15 part. 2. — Regiæ an possint in integrum restitui, si lædantur, n. 2 in fin. l. 10 tit. 19 part. 6.

REGIMEN melius exercetur per unum, quam per plures, n. 5 l. 7 tit. 1 part. 2 per illum text. ibi.

REGISTRATOR an teneatur edere registrum ad mandatum judicis, et quid plus, n. 7 cum aliis ibi, l. 8 t. 19 part. 5.

REGISTRUM an sit de substantia, n. 1 l. 5 tit. 18 p. 5, et de ipsius utilitatibus, n. 2 et 5 l. 8 tit. 19 part. 5. — Et de auctoritate registri, n. 2, 3 et 4 dict. l. 8. — Et an litteræ gratiosæ debeant registrari, dict. n. 2 dict. l. 8.

REGNICOLÆ possunt Regem eligere, deficiente successore sanguinis, hoc de jure gentium, n. 5 l. 9 tit. 1 part. 2. — vide in verbo Naturales regni. — Regnum utrum possit in dotem dari, quòd non, n. 9 in fin. l. 1 tit. 1 part. 2. — utrum possit dividi per Regem inter suos filios, n. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. — cui debeat ex consanguineis, si Reges sine filiis mortui sint in æquali gradu, n. 18 dict. l. 2. — an debeat dari inhabili et dementi; et quid si ex accidenti effectus sit demens, n. 19 in princip. l. 2 tit. 15 part. 5. — per quos debeat

gubernari, si Rex minor sit, n. 1 per text. ibi, l. 5 ibid. — per quem gubernari debeat, si Regina sit furiosa, et habeat maritum, n. 5 l. 3 tit. 15 part. 2. — non est feudum, neque regitur more feudi, sed ab ipso feuda proveniunt, n. 1 in princip. l. 4 tit. 15 part. 3. — benè habet fundatam intentionem suam quoad dominium civitatum, villarum, et castrorum, n. 1 l. 1 t. 18 part. 2. — debet habere decem, vel undecim civitates saltim, et unum Metropolitanum, n. 1 l. 5 tit. 19 p. 2. — si deseratur ab aliquo naturali, qui transtulit se in aliud regnum ibid. constituendo domicilium, an in regno illo deserto ipse beneficia habere possit, vel gaudeat privilegiis regni deserti, n. 2 l. 5 tit. 24 part. 4. — si alicui detur in feudum simul cum dignitate, et jurisdictione, an illud sit transmissibile ad hæredes, n. 13 l. 6 tit. 26 part. 4.

REGULA monachorum ponens certam formam circa professionis actum, an debeat dici illam fore substantialem, n. 5 l. 88 tit. 18 part. 5. — qui prior est tempore, etc. an procedat in pignore prætorio, n. 1 in princip. l. 9 tit. 15 part. 5. — quid sit, et ab ea non est descendendum, nisi cum reperitur fallentia, n. 1 et 2 per text. ibi, in summa tit. 54 part. 7.

REINFUDATIO quando ab ecclesia fit, an debeat fieri intervenientibus eisdem solemnitatibus, quæ intervenire debent in alienatione rerum ecclesiæ; et quid si reinfudatio fiat in descendentes, n. 4 in princip. l. 3 t. 26 part. 4. — Et quid si ecclesia rem incultam dedit in feudum, et postea culta ad eam redierit; vel quid si ecclesia fuit effecta pauper, an cum illa rem remanere possit, licet descendentes reinfudationem petierint, ibid.

REITERARI non debet baptismum, si de eo constat, n. 1 l. 9 tit. 4 part. 1. — Reiterare; et plura de reiteratione actus, v. per n. 7 l. 5 tit. 12 part. 5. — Et ex confessione geminata extrajudiciali, an possit quis puniri, ac si facta esset in judicio, sive facta sit in civilibus, sive in criminalibus, dict. n. 7 dict. l. 5.

REI VINDICATIO an possit concurrere cum actione ad exhibendum, et an res possit vindicari antequam exhibeatur, si est mobilis, n. 5 et 6 l. 16 tit. 2 part. 5. — an detur prescribenti cum mala fide rem per triginta annos, et quando, n. 5 l. 21 tit. 29 part. 5. — an detur agnatis pro feudo recuperando non obstante quacumque temporis longitudine, n. 3 quæst. 2 l. 10 tit. 26 in part. 4. — an detur commodatario, qui domino rei commodatæ pretium pro re commodata, et perdita solvit, n. 1 leg. 8 tit. 2 part. 5. — an detur donanti aliquid alicui sub modo, quando modus non servatur, n. 5 leg. 6 t. 4 p. 5. — an detur venditori contra secundum emptorem, quando intervenit pactum, ut venditore offerente pretium, res sibi reddatur, n. 7 et 10 l. 42 t. 5 p. 5. — Et quid si emptor rem habuit à pluribus venditoribus, an uno offerente pretium totum, vel partis suæ, cogatur emptor rem sibi restituere, dict. n. 7. — Rei vindicatio an detur domino pecuniæ, ex qua res emptæ fuit, cujuscumque sit pecunia, n. 8 et alios n. ibid., in l. 49 t. 5 p. 5. — potentior est, quàm actio Publiciana, n. 8 l. 50 tit. 5 part. 5. — an detur filio contra possessores suorum bonorum adventitiorum, quæ à patre vendita fuerunt,

nulla prius facta discussione in bonis patris sui, per n. 9 l. 24 tit. 15 part. 5.

RELATIO quando ad Principem mitti debeat, et quando non, n. 4 l. 27 tit. 18 part. 5. — Et qualiter ei debeat mitti ista relatio; et aliqua in hoc vide per n. 4, 5 et 6 l. 11 t. 22 part. 5. — Relatio quando fieri debet, debent, tempore quo fit, partes esse præsentis, qui si taceant consentire videntur, n. 5 l. 11 tit. 22 part. 5. — Et quid si cum fit in actis partes differant in puncto formando, quid faciet iudex, ibidem. — Et quid si facta Principi relatione antequam ipse respondeat, iudex ferat sententiam, an valeat, ibid. in n. 6. — Relatio clausulæ generalis in principio, vel in medio, vel in fine instrumenti posita, quando licet à omnia fiat, n. 4 l. 9 tit. 7 p. 6.

RELAPSUS statim sine aliqua audientia debet curiæ sæculari tradi, n. 8 leg. 60 tit. 6 part. 1. — Relapsi statim tradi debent iudicibus sæcularibus sine aliqua audientia, etiamsi continuo pœniteant, et ad fidem redeant, et quando dicantur continuo, seu confestim redire, n. 5 l. 2 tit. 26 part. 7.

RELAXATIO sub fidejussoribus an possit fieri carcerato, quando poena corporalis non venit imponenda, num. 5 l. 26 tit. 25 part. 5.

RELAXARI sub fidejussoribus quando possit de crimine accusatus, n. 4 et 5 l. 16 tit. 1 part. 7, et ibi vide, quid de capto de mandato Regis, vel ad litteras alterius judicis. — non debet injustè captus, si ex aliquibus postea captura justificetur, n. 1 in fin. l. 1 tit. 29 part. 7.

RELEGARE, et de triplici relegatione, vide remissivè per n. 1 l. 5 tit. 18 part. 4.

RELEGATIO debet esse perpetua, quando relegatus frangit exilium, et quando tantum debet duplicari, n. 4 l. 10 per text. ibi, tit. 51 part. 7. — Et quot tempus debeat duplicari, an omne, vel tantum quod deficit, ibid. in n. 5. — Et cui incumbat probatio, quod relegatus fregit confinia, vel relegationem, ibidem in n. 7. — Et de ipsius poena, vide ibid. n. 8 per text. ibi.

RELEGATUS post mortem an possit duci in civitatem ad sepulturam, n. 2 l. 5 tit. 18 part. 4. — an dicatur habere domicilium quoad munera, et honores in loco, in quo sunt bona, ibidem. — non est ita incapax, sicuti deportatus, vel damnatus in metallum, n. 5 l. 55 tit. 9 part. 6. — quis dicatur, et an in relegatione perpetua veniat bonorum adeptio, n. 10 l. 4 tit. 51 part. 7. — ad tempus, vel in perpetuum, si exilium frangat, qua poena veniat puniendus, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 51 part. 7. — Et an iudex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, ibid. in n. 5. — Relegatus si cum esset in relegatione confinia rupit, vel aliter deliquit, an carcerari possit, et ibide: possit exilium complere, ibidem in n. 4. — Et quot tempus debeat frangenti exilium seu relegationem duplicari, ibid. in n. 5. — Et cui incumbat probatio, quòd relegatus fregit confinia, ibid. in n. 7.

RELICTUM hospitali ab Episcopo non approbato, sibi non acquiritur, sed Episcopus distribuit inter pauperes, n. 2 l. 1 t. 12 p. 1. — ecclesiæ pro sepultura tacitè videtur adeptum, si alibi eligat sepulturam, n. 5 l. 5 t. 13 p. 1. — ab aliquo ut ibid. fiat hospitale, filius locum illum pro sua legitima sibi eligere non potest, si alibi sibi consuli

possit, n. 4 l. 1 tit. 15 part. 1. — fratribus ut quotidie Missa dicatur, si cessaverint, an ab eis legatum removeatur, et cui applicetur, an hæredi, n. 4 l. 6 tit. 16 part. 1. — aliquo pro studio non debet dari excedenti vigesimum quintum annum, quando persona non fuit specialiter nominata, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 2. — filio spurio, cum capere possit, non valet, num. 10 l. 2 tit. 15 part. 2. — mulieri pro dote, an statim debeat, an verò speretur tempus nuptiarum, n. 2 l. 12 tit. 11 p. 4. — civibus an intelligatur relictum civitati, et quando, n. 5 l. 9 tit. 7 part. 5. — alicui tanquam pauperi, si in veritate dives sit, et hoc relinquens ignorabat, an illud sibi debeat, n. 4 in fin. l. 21 tit. 1 p. 6. — Relicta in testamento an debeantur, quando in eo hæres institutus non fuit, et an requiratur quòd venientes ab intestato adeant hæreditatem, n. 4 proem. tit. 5 part. 6. — Relictum sub conditione vel modo impossibili de natura, vel de jure, an debeat, et quando, n. 2 cum aliis ibi, l. 3 tit. 4 part. 6. — Et an illud quod relinquitur sub tali conditione, vel modo impossibili, de jure debeat converti in aliud, quod sit justum et honestum, n. 5 ibid. — Relictum sub aliqua conditione casuali, potestativa, vel mixta, quando debeat impleta vel non impleta conditione, gloss. l. 6, 7, 8, 9, 10, 11 et 14 t. 4 p. 6. — sub casuali conditione an debeat, si cum hæres velit, conditionem adimplere non potuit, gloss. l. 14 supradict. — sub modo an debeat, si modus casu fortuito deficiat, et quid in relicto sub conditione, si casu pereat, n. 4 et 5 ibidem. — omnibus hominibus alicujus civitatis, an ipsis, vel civitati relictum videatur, et quid in similibus, n. 6 l. 14 t. 5 part. 6. — jure legitimæ, vel jure Falcidiæ, an videatur relictum jure institutionis, n. 2 in fin. l. 5 tit. 8 part. 6. — alicui, si alius ejusdem nominis reperitur, et illud etiam præterdat, quis præferri debeat, n. 1 l. 9 tit. 9 part. 6. — alicui in genere, an et quando sibi debeat, et cuja sit relectio, gloss. l. 23 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — ad pias causas quando aliquid dicatur, ut privilegio muniatur, n. 2 l. 4 t. 11 part. 6. — Filio spurio cum capere possit, an teneat, n. 5 l. 10 tit. 15 part. 6. — spurio, vel alias incapaci palam, penes quem remanere debeat, n. 7 l. 10 tit. 15 et gloss. l. 17 per text. ibi, tit. 7 part. 6.

RELIGIO, et an Religionem servare debeat, qui ad præsentandum tantum habitum suscepit, n. 1 l. 56 t. 6 part. 6.

RELIGIOSA LOCA an gaudeant immunitate ecclesiarum in præscriptionibus, num. 4 leg. 26 tit. 29 part. 5.

RELIGIOSUS obedientiam præscribere numquam potest, n. 2 l. 50 t. 7 part. 1. — cui data fuit cura animarum, illud quod ibi acquirit, cui acquirit, n. 4 l. 26 tit. 7 part. 1. — factus Episcopus, an à Religione monachali sit liberatus, et ab Abbatis potestate, n. 7 l. 26 tit. 7 part. 1. — curam animarum habens, an sit solutus à regula monachali, et in quibus, et quid in essu carnis, num. 1, 5 et 4 l. 26 tit. 7 part. 1. — Religiosi quando possint promoveri ad regimen alicujus ecclesiæ, et quid si tunc superior nolit, n. 2 l. 25 tit. 7 p. 1. — Religiosus curam animarum habere non potest, et quando sic, et an tunc Abbas teneatur sibi dare so-

cium monachum, num. 1 l. 24 t. 7 part. 1. — Religiosi proprium habere non possunt, et quid si habeant aliquam administrationem, et an de licentia Prælati possint habere, n. 2 l. 14 tit. 6 part. 1. — Religiosus nec pœnitentiam ponit, nec baptizat, nec prædicat, nec alium pertinens ad curam animarum exercet sine Episcopi licentia, n. 2 l. 21 t. 4 part. 1. — Religiosi an et quando in eodem genere peccati plus peccent, quàm laici, et quando minus, n. 8 in med. l. 25 ibid. — Religioso non est injungenda pœnitentia jejuni in scandalum fratrum, licèt puniri possit in abstinentia ciborum diet. n. 8. — Religiosorum excessus, dict. n. 8 in fin. — Religiosi dilaniando se, et faciem suam insecando, peccat mortaliter, n. 1 l. 43 tit. 4 part. 1. — consequuntur indulgentias, per eas tamen non minuit pœnitentia eis imposita in capitulo, n. 1 l. 46 ibidem. — non debent claustrum exire pro indulgentiis, ibid. — an compellantur ire ad synodum, n. fin. l. 16 tit. 5 part. 1. — post factam professionem, etiamsi ordinati non sint, tenentur ad Horas Canonicas recitandas, n. 1 ad fin. l. 54 tit. 6 part. 1. — an dicantur, qui eo animo intraverunt, ne amplius inde exirent, etiamsi professionem non fecerint, n. 3 l. 7 t. 7 p. 1. — quando possint de una Religione ad aliam transire, n. 2, 3 et 4 l. 9 tit. 7 part. 1, et ibi, an de strictiori ad laxiorem. — Religiosus petita licentia, licèt non obtenta, ad actiorem Religionem transire potest, n. 4 dict. l. 9, et quid debeat facere antequam licentiam petat, n. 5 ibid. — Religiosi possunt in uno casu de strictiori ad laxiorem transire Religionem, n. 3 leg. 10 t. 7 part. 1. — an gaudeant privilegio ecclesiarum, si ibidem confugerint propter delictum, n. 1 l. 4 t. 11 part. 1. — Religiosus locus, et locus sacer idem sunt, et an convertantur, n. 1 l. 1 t. 12 part. 1. — Religiosi an teneantur ad exequias mortuorum, et Episcopo mandante ire teneantur illuc, n. 9 per text. ibi, l. 2 tit. 12 part. 1. — Et an possint compelli ad faciendam processionem, et quando, ibid. — Religiosi, quæ jura habeant in ecclesiis per ipsos de novo constructis, n. 2 cum aliis ibid. l. 5 tit. 12 part. 1. — quibus de novo conceditur ecclesia, et illis subjicitur, non possunt ad libitum ejus antiquum statum alterare, nec possessiones mutare, n. 5 dict. l. 5 tit. 12 part. 1. — Et an redditus talis ecclesiæ sibi subjectæ possint monachi convertere in suam utilitatem, ibid. in n. 6. — Religiosus an possit sibi eligere sepulturam, n. 5 l. 5 tit. 15 part. 1. — an possit præsentari per patronum de licentia sui Prælati ad beneficium curatum, n. 5 ad fin. l. 5 tit. 15 part. 1. — Religiosi privilegiati, seu non, ex quibus debeant præstare decimas, vel non, et an ex hortis, glos. l. 4 tit. 26 p. 1, et glos. l. 5 ibid. — an et quando eleemosynas facere debeant, n. 2, 3 et 6 l. 11 t. 25 part. 1. — an possint esse iudices arbitri, si ante Religionem susceptam fuerunt electi, n. 4 l. 28 tit. 4 part. 5. — an in feudis possint succedere, n. 11 l. 6 tit. 26 part. 4. — Et quid si feudatarius exeat infra annum professionis, ibid. — Religiosus an possit esse depositarius, et qualiter contra eum agatur, n. 4 l. 5 t. 3 part. 5. — Et an Abbas teneatur, si viderit res penes monachum depositas subtrahi, vel perire, si illud obviare potest, et non facit, ibid. —

Religiosi, si non habent locum ad habitandum congruentem, an possint compellere vicinos, ut vendant sibi loca eis concedentia, n. 1 l. 3 tit. 5 part. 5. — Religiosus non debet fidejuberere, et quid si illud fecerit, n. 1 l. 2 tit. 12 part. 5. — an et quando, et qualiter, et de quibus testamentum facere possit, gloss. l. 17 per text. ibi, t. 1 part. 6. — si intra annum probationis decesserit, an bona sua applicentur monasterio, vel consanguineis succedentibus ab intestato, n. 1. ibid. — si post ingressum Religionis inde recedat, an bona sua applicentur monasterio, ibid. in n. 5. — Et an monasterio in quo filius alicujus decessit, excludat ascendentes legitimos in bonis religiosi, n. 6 ibid. — Religiosus an possit esse executor testamentarius cum licentia superioris, vel sine ea, et quando, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — Et pro religiosis semper est præsumptio ad bonum, ibid. n. 5 per text. ibi. — Religiosus an possit esse curator alicujus minoris, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — si ab aliquo injuriatur quis actionem injuriarum intentare possit, n. 4 l. 9 tit. 9 part. 7. — RELIQUES animalia languentia in deserto, an videantur ea habere velle pro derelicto, n. 1 l. 49 t. 28 p. 5. — aliquid ut inde fiat ecclesia, an possit apponere conditionem, quòd talis sit rector, n. 6 in fin. l. penult. tit. 15 part. 1.

RELIQUE Sanctorum, etc. glos. per text. ibi, in l. 63 tit. 4 part. 1. — an in altari consecrato immitti debeant, n. 8 l. 12 tit. 10 part. 1.

REMEDIIUM attentati quale sit, et de prærogativis hujus remedii, et quòd sit magis utile illud intentare, quam interdictum unde vi, n. 8 l. 27 tit. 25 part. 5. — attentati an habeant locum contra tertium possessorem, et quando, n. 8 l. 27 tit. 25 part. 5. — attentati an competat, quando petenti obstat notorius defectus proprietatis, n. 8 l. 27 tit. 25 part. 5. — attentati an cesset ubi causa fuit commissa appellatione remota, d. n. 8 in fin. — Remedium l. 2 C. de rescind. vendit. in quibus contractibus locum habeat, et quando, n. 4 leg. 56 tit. 5 part. 5. — Et an habeat locum in permutatione beneficiorum, vel quando res venditur à procuratore, ibid. — Remedium dictæ l. 2 quando neque intentari, neque allegari possit, dict. n. 4 post med. cum aliis num. ibid. — Et quod tempus inspicere debeat ad hoc, ut remedium dictæ l. 2 competat, an tempus contractus, vel præsens, ibid. n. 5. — Et an cum res ita restituitur, debeat cum fructibus restitui, n. 8 dict. l. 66 tit. 5 part. 5. — Remedium dictæ l. 2 quod datur venditori ad supplementum veri pretii, an ipsi vel emptori competat, quando res fuit mortua, vel multum deteriorata, n. 40 dict. l. 56. — Et quid si sit emptori, vel venditori factum juramentum de non veniendo adversus contractum venditionis; et quid si jurans sit minor quatuordecim annis; et quid in majore viginti quinque annorum, et si læsio sit enormissima, ibidem in num. 12. — Remedium l. 2 C. de rescind. vendit. an possit à contrahentibus renuntari, n. 12 in med. dict. l. 56. — quod debitori datur, ut unum solvat pro alio, quando quod debet, solvere non potest, an ab ipso renuntari possit, n. 3 l. 5 t. 14 part. 5. — l. 2 C. de rescind. vendit. an detur quando

quis fuit in transactione enormissè læsus; et quid in muliere, vel rustico, num. 2 l. 54 tit. 14 part. 5. — l. final. C. de edicto Divi Adriani tollen. quibus, quando, et qualiter detur, num. 1 cum aliis ibi, l. 2 tit. 14 part. 6. — Carbonianum cui, et quando detur: de hoc vide in verbo CARBONIANA bonorum possessio. — l. 2 C. de rescind. vend. an excludatur per juramentum minoris, n. 8 l. 6 tit. 19 part. 6.

REMISSIO criminis ut valeat, causa, et quælibet facti qualitas ibi exprimenda est, n. 5 l. 58 tit. 18 part. 5. — pœnæ quæ parti applicari debet, an valeat si à Principe fiat, n. 8 l. 11 tit. 25 part. 4. — mercedis, an fieri debeat inquilino pro rata temporis, quod sibi deficit, quando dominus illum ex juxta causa expellit ante tempus, n. 7 l. 6 tit. 8 p. 5. — quomodo fiet propter sterilitatem in urbanis agris, et quomodo sterilitas hæc pervenire possit, num. 1 leg. 22 tit. 8 part. 5. — an habeat locum, quando conductio fuit facta ad longum tempus, vel si merces solvatur in pecunia, ibidem num. 2. — Et an quando merces solvitur in pecunia, dicatur propriè locatio, vel contractus innominatus, ibidem. — Et an pro omnibus casibus fortuitis locus sit remissioni propter sterilitatem, ibidem in 3. — Et quid si casus fortuitus præcedat locationem, an tunc excuset à præstatione pensionis, ibid. n. 4. — Remissio mercedis propter sterilitatem, ad hoc ut habeat locum, requiritur, quòd colonus colligat dimidiam partem fructuum, eorum scilicet qui soliti erant colligi, n. 8 dict. l. 22 tit. 8 p. 5. — Et quid si fructus consistebant in frumento, et oleo, et unus perdatur, aliud verò non, dict. n. 8. — Et qualis esse debeat ista sterilitas, n. 9 ibid. — Remissio mercedis non habet locum propter sterilitatem talem, quando colonus non erat solitus decimasolvere, quia creditur venisse propter illam causam, et ideo tanquam culposus non liberatur, ibid. in n. 10. — an habeat locum, quando fructus ipsimet de per se fuerunt consumpti, n. 12 dict. l. 22 tit. 8 part. 5 per text. ibi. — Et an sterilitas unius anni debeat compensari cum ubertate alterius, n. 2 l. 25 per text. ibi, t. 8 part. 5. — Et an idem sit, sive sit annus ubertatis immediatè sequens, sive veniat interpolatus, ibid. in n. 3. — Et an colonus teneatur ad majorem pensionem, quando res sibi conducta aliquo fortuito casu fuit augmentata, ibid. in n. 6. — Remissio pensionis an habeat locum, quando res ex qua sensus debetur fuit combusta, vel aliter destructa, et quid si remansit area, vel si talis res à flumine, vel à mari mundetur, vel ab hostibus occupetur, ita ut nulli fructus percipi possint, n. 9 et 11 l. 28 t. 8 p. 5. — pœnæ, vel damna, an indicatur, ex eo scilicet, quòd quis recepit promissum sibi factum, et de damnis, et interesse tunc nihil dixit, n. 6 l. 15 tit. 11 part. 5. — Et an in generali remissione veniat dolus, n. 5 l. 30 t. 11 p. 5. — Remissio pignoris per creditorem facta, an inducat debiti liberationem, n. 2 leg. 40 per text. ibi, tit. 13 part. 5. — delinquentis non solum fieri debet, si aufugiat ad judicem loci delicti, sed etiam ad judicem domicilii, vel prorogata jurisdictionis, n. 1, 2, 3 et 4 l. 18 per text. illum ibi, tit. 1 part. 7. — Et istæ remissiones delinquentium locum habent in iudiciis, qui

substant uni superiori, non in aliis, qui non subsunt, n. 4 dict. l. 18 tit. 1 part. 7, et n. 2 l. 1 tit. 29 part. 7. — Remissio injuriæ ex quibus præsumatur, n. 1, 3 et 4 l. 22 per text. ibi, t. 9 p. 7. — an habeat locum in hæreticis in uno loco delinquentibus, si alibi reperiantur, n. 2 l. 2 t. 26 p. 7. — Sed quid si judex originis, vel domicilii prævenit in citando, judex verò delicti prævenit in sententiando quis eorum erit potior, n. 2 dict. l. 1 t. 29 part. 7. — Et an remissioni locus sit postquam sententia condemnatoria lata fuit per judicem loci domicilii, vel alterius, dict. n. 2. — Remissio delinquentis cujus expensis fieri debeat, dict. numer. 2 quæst. 2. — in levibus delictis fieri non debet, dict. numer. 2 ad fin. — Et præsens non tenetur militem delinquentem suo magistro remittere, et quando sic, n. 5 cum aliis ibi, l. 3 tit. 29 part. 7. — Remissio delictorum, vide in verbo ABOLITIO et in verbo INDULGENTIA.

REMOTIOR si alienationi majoriæ consentiret, cum alius esset ante eum, an ex hoc in aliquo præjudicetur, si in illa majoria postea succedere velit, et quid in proximiori, n. 1 quæst. 25, 29 et 59 l. 10 tit. 26 part. 4.

REMOVERE an possit judex propter enorme delictum, et quando de eo accusari possit, n. 11 per text. ibi, et n. 5 l. 2 tit. 1 part. 7. — Remove, et an damnatus ex actione famosa descendente ex contractu sit ab officio removendus, vel an teneant gesta per eum, n. 4 l. 8 tit. 3 part. 5.

REMOVENDUS est Prælatum quem persequitur populus, dato sibi à superiori æquivalenti in alio loco, n. 14 in præem. Partit. — Remotus ab officio propter turpitudinem suam, ad alios honores in loco sui originis admitti non debet, n. 5 l. 5 tit. 24 part. 4. — Removendes an sit ab officio damnatus ex actione famosa descendente ex contractu, vel an teneant gesta per eum, n. 4 l. 8 tit. 3 part. 5.

REMUNERARE debet quis servitia sibi facta, et quare ad hoc homines teneantur, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 27 part. 2. — Remuneratio fieri debet secundum qualitatem facti præcedentis, n. 4 per textum ibi, l. 4 tit. 27 p. 2. — servitorum est quid pulchrum, et talis gratia est latissimè interpretanda, et an in dubio præsumatur realis, vel personalis, n. 1 l. 31 t. 18 part. 4. — non habet locum, quando ex ea pater illam faciens gravat legitimas filiorum, n. 15 l. 8 tit. 4 part. 5. — Et si remunerando aliquis alicui donationem fecerit, illam nunquam revocare poterit, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5. — Et an donator cum rem donat in remuneratione servitii, ibi aliquam sentiat utilitatem, n. 7 l. 55 tit. 5 part. 5.

RENOVATIO debiti debet sponte fieri per debitorem, ad hoc ut præscriptio per ipsum inchoata interrumpatur, num. 4 l. 29 tit. 29 part. 5. — quando non valeat, si non sit facta in scriptis, et quando, n. 4 l. 20 tit. 8 part. 5.

RENUNTIARE, vel renuntiare potest aliqua defensio, et quando, n. 5 l. 11 tit. 17 part. 3. — videtur viam, qui aliam elegit, n. 1 ad fin. l. 1 t. 1 part. 6. — non potest aliquis juri, quod ignorat sibi competere, n. 2 l. 14 t. 6 part. 6. — non videtur quis juri, quod ignorat sibi competere, n. 5 l. 19 per text. ibi, tit. 6 part. 6. — non po-